BnF Gallica

Các bài hát vt. Nguyên-quý-San, xuât ban. 1re édition

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

BnF Gallica

Nguyên, Quy San. Auteur du texte. Các bài hát vt. Nguyên-quý-San, xuât ban. 1re édition. 1928.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter
utilisation.commerciale@bnf.fr.

Dépôt légal
Hanoi: le 21-11-28

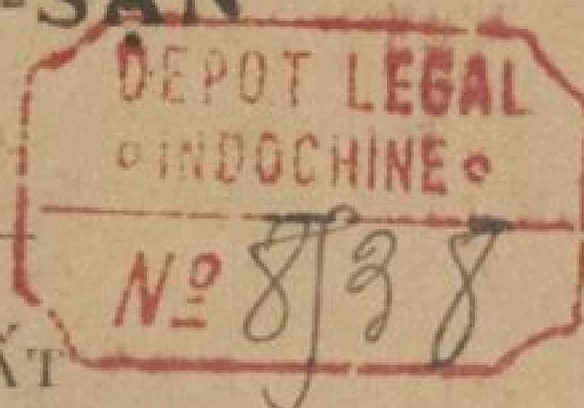
8a Pièce
INDO-CHINOIS
596

各排唱吻

CÁC BÀI HÁT VẶT

NGUYỄN-QUÝ-SAN

XUẤT BẢN

IN LẦN THỨ NHẤT

Người xuất bản giữ bản quyền

Pièce
8o Ind-ch.
596

1928

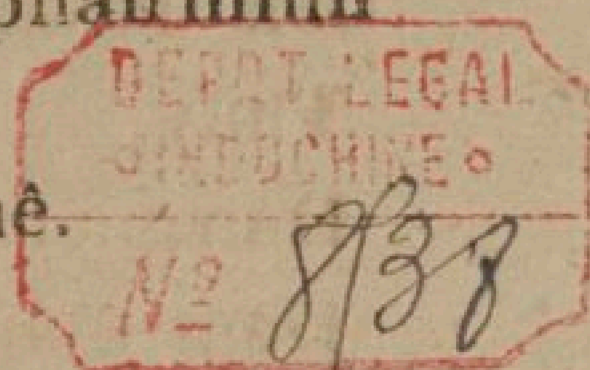
IN TẠI NHÀ IN THỤY-KÝ
98, Phố hàng Gai
HANOI

CÀC BÀI HÁT VẶT

Xa-mạc

Này tri-âm ơi ! Tối qua đang lúc 7 giờ.
Anh đương thơ thẩn thẩn thơ bên đường
8 giờ lạnh ngắt hơi xương.
Càng trông quang cảnh càng thương phận mình
9 giờ nghĩ kiếp phù sinh.
Lênh đênh bể khổ gập ghềnh bến mê.
10 giờ dở gót ra về.
Ngoảnh trông tứ phía trăm bề ngổn ngang.
11 giờ nghĩ truyện giầu sang.
Phong lưu phú quý lại càng buồn tênh
12 giờ nghĩ sự gia đình.
Lo sao trọn vẹn phận mình làm con,
1 giờ trong dạ héo hon,
Công kia nợ nọ lại càng chứa chan.
2 giờ còn thức trong màn,
Nào ai có biết tâm can lúc này.
3 giờ chợt tỉnh chợt say.
Tương lai biết cái thân này ra sao,
4 giờ ruột nóng như bào.
Năm canh luống những biết bao nhiêu sầu.
5 giờ nguyệt gác đã lâu.
Gà đà gáy sáng, trống chầu dồn canh,
6 giờ gió động bức mành.
Tỉnh ra mới biết tan canh bao giờ.
Sông kia nước chẩy lờ đờ,

DEPOT LEGAL INDOCHINE № 8138

Non mòn bề cạn dẫu bao giờ ta cũng chẳng.
Xanh dì mọt nấm cỏ khâu. [quên nhau
Tri-âm ơi ! Yêu nhau xin chớ phụ nhau kẻo mà.

II

Thầy Lý nó ơi ! thầy ra gánh vác việc làng.
Sao cho phẩm giá, được vẻ vang với đời.
Thầy hãy xem thiên hạ bao người.
Hư danh, bả lợi làm cho đời lắm nỗi chua cay
Thầy Lý nó ơi ! Thầy nên lo nghĩ đêm ngày,
Dân giầu nước mạnh những sự hay ở cả trí người
Đem thân ra đóng góp với đời,
Chữ danh sao đáng mới là người cai trị trong dân
Thầy Lý nó ơi ! Cải lương sửa đổi dần dần.
Thuần phong mỹ tục lần lần mở mang.
Nhà thương, viện sách học đường.
Mở nhà công quán dân thường vãng lai.
Thầy Lý nó ơi ! Sĩ nông thương nghệ ra sức miệt mài.
Thầy chớ nên biếng nhác bỏ hoài cái tuổi xuân xanh,
Nhỏ to cũng một chữ danh.
Công kia nghiệp nọ để dành tiếng khen,
Thầy Lý nó ơi ! Chớ nên dọa nạt những kẻ nghèo hèn.
Tiền rừng bạc bể thầy chớ vội đen tấm lòng.
Lợi dân hữu ích thầy phải ra công.
Sao cho khỏi thẹn con rồng cháu tiên,
Thầy Lý nó ơi ! Dẫu cho tiền vạn tiền nghìn

Lương tâm phản trắc cũng không tuyền được lâu
Mở mang dân trí làm đầu,
Văn-minh Nam-Việt giải lâu đời đời.
Thầy Lý nó ơi ! Chớ nên kiện tụng khoe tài.
Nát dân, hại của người ngoài cười chê,
Trăm năm hạn có một kỳ,
Thác còn để tiếng rằng thì thơm danh,
Thầy nên ra sức thi hành,

III

Này thầy Chánh ơi ! thân em liễu yếu đào thơ.
Cũng may giày cát được nhờ bóng cây.
Những là vui xướng đêm ngày.
Mừng rằng danh vị của thầy cũng được vẻ vang
Này thày chánh ơi ! Mong sao mọi việc trong làng
Công kia nghiệp nọ ngày càng tiến lên.
Sử trong dân lấy chữ binh quyền.
Chớ tham đồng bạc trắng, để lưu truyền giải lâu.
Này Thầy chánh ơi ! phọng lưu phú quý ai chẳng sở cầu
Người cùng một giống ta phải giúp nhau mới là.
Kìa như các nước người ta,
Góp tiền, gom của, để mà thông thương.
Này thày chánh ơi ! Mấy năm nay nhà nước đã cải lương.
Thày nên khuyến khích mọi đường trong dân.
Mong sao trí thức mở dần,
Một mai công nghiệp trong dân rõ ràng,
Này thày chánh ơi ! Thày ra công sửa đồi trong làng.

Cải-lương tục lệ để nhẹ nhàng cho lũ đàn em.
Trước là bia miệng người khen,
Sau cho khỏi tiếng ngu hèn như ai. .

IV

Bác cả đấy ơi ! Núi kia ai đắp nên cao,
Sông kia bể nọ ai đào lên sâu.
Đôi ta ý hợp tâm đầu,
Hiềm vì lưu lạc, giãi giầu đã bấy lâu nay.
Nỗi niềm tưởng đến chua cay,
Trông anh em tưởng đến thân này bụng lại [quặn đau.
Ai gây lên cuộc bể dâu,
Để đôi ta phải xa nhau nghìn trùng.
Bác cả đấy ơi ! Đến nay gặp hội tương phùng,
Ngẫm nhời nói trước, trong lòng riêng đau.
Trắng răng đến thủa bạc đầu,
Đời người chịu những giãi giầu phôi pha.
Ke từ khi xa cửa xa nhà,
Mênh mông bốn bề chẳng là ở đâu:
Nỗi niềm nghĩ đến mà đau,
Đương cười nói bỗng giạ dầu như dưa.
Bác cả đấy ơi ! Bây giờ hoa thải hương thừa,
Gặp nhau xin cũng hững hờ chàng Tiêu.
Phong trần đầy đọa nhiều điều.
Lầm than thôi cũng chải nhiều đắng cay.
Gặp nhau ở quãng đường này,
Tình kia nỗi nọ ai hay cho mình.
Thôi thời tình đã phụ tình,
Ngậm vành kết cỏ lai sinh báo đền,

Bác cả đấy ơi !!!

Này chị cả ơi ! Người ta tiền vạn tiền nghìn .
Đôi ta duyên kém phận hèn, mới phải long đong
Những là nay bắc lại mai đông,
Tang bồng ta phải giả cho xong mới là.
Này chị cả ơi ! Kể từ khi bước chân ra,
Tấm thân liệu những từ nhà liệu đi.
Cũng mong đoàn tụ có kỳ,
Đôi ta vui thú sướng tùy trăm năm.
Này chị cả ơi ! Những là gió bắt mưa cầm,
Đã cam tệ bạc với tri âm bấy chầy.
Phong trần kiếp đã chịu đầy,
Sống thừa không tưởng còn ngày hôm nay.
Này chị cả ơi ! Gặp nhau ở quãng đường này,
Ấy là thỏa trí bấy nay mong chờ.
Ngọn đèn khi tỏ khi mờ.
Năm canh tưởng đến luống ngơ ngẩn sầu.
Này chị cả ơi ! Bây giờ ta lại gặp nhau,
Thời xin kết chỉ gieo cầu từ đây.
Đàn cầm đã lựa lên giây,
Chẳng trăm năm cũng một ngày duyên ta.
Này chị cả đấy ơi !

Phong Rao

Giầu sang lắm kẻ đón chào,
Khó khăn dẫu có kêu gào ai thương.
Có thân trước phải liệu đường,
Làm giai trí ở bốn phương mới là.

. · .

Ruộng ta ta cấy, ta bừa.

Mong sao lúa tốt đề thừa nuôi thân.
Hay gì những của phù vân
Hễ mà có số giời phần dành cho.

. · .

Rủ nhau chầy hội chùa Hương,
Lễ giời lễ phật bốn phương phù tri.
Để cho phu xướng phụ tùy,
Con hiền, chắu thảo, nhà thi an khang.

. · .

Thuyền ai đậu bến, bèn sông,
Có lòng đợi khách hay không hỡi thuyền.
Thế thời lắm sự đảo điên.
Nó sanh, nó đỏ, trắng tím đen với đời.

. · .

Mặt giời đã mọc đằng đong,
Em ơi ! trở dậy ra đồng kẻo chưa.
Thế gian kẻ cấy người bừa.
Riêng ta ngủ sớm, dậy chưa thện thùng.

. · .

Cô kia thắt giải lưng sanh,
Còn không hay đã chung tình mấy ai.
Chữ rằng : xuân bất tái lai.
Cô nên kiếm chút, kẻo mai nữa già.

. · .

Cô kia má đỏ bồng hồng,
Nắng giầu mưa giãi càng nồng vẻ tươi.
Gẫm xem thiên hạ bao người,
Má hồng phận bạc, một đời tiếc thay.

Ai ơi ! đi xuống Ninh-Giang,
Có về Gia-Lộc dễ sang làng Chàng.
Riếng trong nhời nói nhẹ nhàng,
Vẻ người thanh lịch con đàng dễ đi.

.˙.

Ai ơi có muốn vẻ vang.
Theo về Gia-lộc làng Chàng mấy anh,
Vốn là Nam-quốc hữu danh
Người thanh vẻ lịch tung hoành mọi nơi,

.˙.

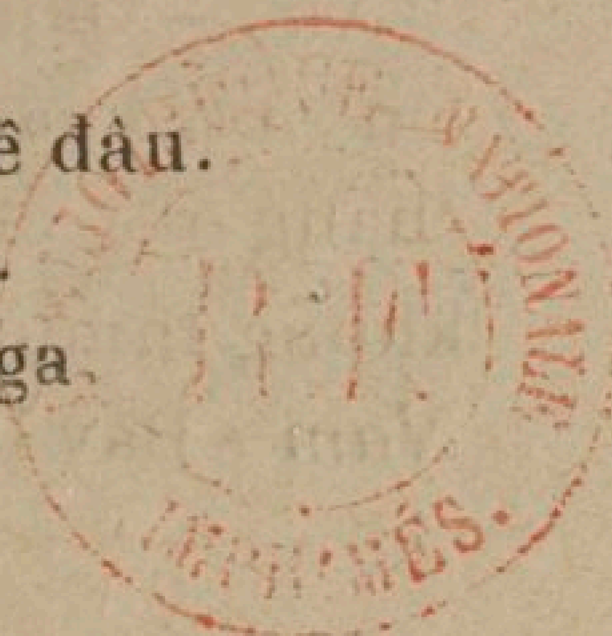
Ai ơi ! Ra chốn Hà thành.
Phải nên dìn dữ lấy danh phẩm người,
Thói đời bạc lắm ai ơi !
Hang sâu ngõ tối rất người vao luôn.

.˙.

Anh ơi ! anh dậy mau đi,
Kìa trường buôn bán ganh thi mọi người,
Đem thân đóng góp với đời.
Cạnh tranh một tý kẻo người cười chê,

Hát chống quân

Nam. — Nay mừng ông lập trống quân,
Giai tài gái sắc vui xuân hội này,
Đến đây xa mẹ xa thầy.
Chẳng hay quê quán em dầy về đâu.
Nữ. — Quê em ở tận Thị-cầu.
Bắc-ninh tỉnh ấy chạy tầu một ga.

IMPRIMÉS.

Em xin hỏi lại thực thà,
Chẳng hay quí quán cửa nhà hà phương ?
Nam — Anh nay chính ở Hải-dương.
Con đường (đò mới) anh thường đi qua.
Thạch-Khôi chính phải tổng nhà.
Anh đi xem hôi nay đà gặp em,
Nữ — Cũng là phận cải duyên kim.
Cũng là số định ở trên thiên-đình,
Vậy nên tôi gặp được mình,
Trăm năm ghi tạc tâm tình giải lâu,
Nam — Thế là như ý sở cầu,
Trăm năm ghi tạc vàng thau một lời.
Rồi ra ta sẽ tìm người.
Mối manh sinh lễ có nhời mẹ cha.
Nữ — Đôi bên bác mẹ thời già,
Mong cho khôn nhớn thất gia sum vầy,
Anh về mở lịch xem ngày,
Còn em sẽ nói với mẹ thầy cũng xong,
Nam — Đôi ta đã tạc chữ đồng,
Xin ai chớ ở ra lòng nhị tâm,
Dẫu cho sấm sét ầm ầm.
Xin đừng phụ bạc tri-âm ngày giầy,

Lý giao duyên

Nữ — Gặp nhau đây. không giây mà buộc, em mấy chàng. không thuốc mà say, chàng chàng ơi ; chàng chàng ơi, em mấy chàng không thuốc mà say,
Nam— Bấy lâu nay tìm thầy đi học, xa cách

nàng dẳn dọc năm canh, nàng nàng ơi. nàng nàng ơi, xa cách nàng dẳn dọc năm canh.

Nữ — Nghe nhời anh, em xin ghi giạ, ơn tấm lòng hạ cố đến em, chàng chàng ơi, chàng chàng ơi. ơn tấm lòng hạ cố đến em,

Nam— Nghe nhời khen, lòng cảng thêm thẹn xin cùng nàng thề nguyện trăm năm. nàng nàng ơi, xin cùng nàng thề nguyện trăm năm.

. Hát xẩm

Một cánh hoa tàn, chẳng vị chi một cánh hoa tàn. chẳng cho là con bướm nó đậu, lại van cái con ong đừng, bông hoa sao, hoa khéo não nùng, xuân lai tang tình xuân khứ. nhất đã xuân phong nhị đào. cô đứng thấp mà cô lại trông cao, hay là cô tơ tưởng chốn nào hơn anh, cô chẳng có tin thời cô lập chốn khác cho nó thành, cộng anh dan díu chẳng có thành thời thôi Trăm khúc sông bên lở bên bồi. bên lở thời đục bên bồi thời trong con sông kia, nước chẩy đôi giòng đèn khêu đôi ngọn em trông ngọn nào, cơn bây giờ thời đông liễu tây đào.

Cái người chồng em, cái người chồng em nghĩ chẳng ra gì, tổ tôm sóc đĩa vậy thì chơi hoang, em nói ra sấu thiếp hổ chàng, lại giận lại phá toang hoang cửa nhà, mà em nói dây có chị em nhà, còn dăm ba bát gạo với một vài

lạng bông em bán đi giả nợ cho chồng, còn ăn là hết nhịn để bằng lòng chồng con ; em đắng cay ngậm quả bồ hòn.

Kế truyện

Nghĩ đời mà ngán cho đời.
Nghĩ thân mà lại ngậm ngùi cho thân.
Bắt phong trần phải phong trần.
Cho thanh cao mấy được phần thanh cao.

. . .

Đã sinh ra số yêu đào.
Vườn hồng nên phải ngăn dao chim xanh.
Lơ thơ tơ liễu buông mành.
Con oanh học nói trên cành mỉa mai.

. . .

Những là giầy gió mai mưa.
Kiếp phong trần biết bao giờ mới thôi.
Khuôn xanh dù có hẹp hòi.
Tiếc công đeo đẳng chẳng thiệt thòi lắm du.

. . .

Phận bèo bao quản nước xa,
Lênh đênh đâu cũng vẫn là lênh đênh.
Hai vai gánh nặng hiếu tình,
Biết ai san sẻ đỡ mình sau đây.

. . .

Lênh đênh góc bề chân giời,
Tấm thân lưu lạc quê người quản chi.
Những là oan khổ lưu ly,

Chờ cho hết kiếp còn gì là duyên.

. · .

Giai anh-hùng, gái thuyền quyên.
Phỉ nguyền sánh phượng đẹp duyên cưỡi rồng
Rõ ràng con Lạc cháu Hồng.
Việt-Nam nối giõi tổ tông đời đời.

Ru Con

Bông bồng, bông bỗng. bồng bông, bông bồng.
Ru con, con ngủ cho ngoan
Để yên cho mẹ, lo toan việc nhà.
Ruộng ao cơ nghiệp, là của ông cha
Lo sao êm ả, cửa nhà đồng vui.
        Hơi hời, hơi hỡi, hời hơi. hơi hời,
Mẹ đây riêng những ngậm ngùi,
Con mà cứ khóc, mẹ chẳng vui lúc nào.
Mong con khôn nhớn ra vào,
Đi khuya về sớm, lúc nào mẹ cũng vui tâm.
Bông bồng, bông bỗng, bồng bông bông bồng
Mẹ đây riêng những âm thầm,
Mong sao gia sự mười phân vẹn mười.
Nhớn lên con trớng, thành người.
Giúp nhà, giúp nước theo đời cạnh tranh.
        Hơi hời. hơi hỡi, hời hơi, hơi hời.
Khuyên con ra sức học hành,
Hễ mà có chí cánh-thành thời may.
Mẹ đây cũng được tiếng hay,
Nuôi con biết dạy, sau này làm gương.

Bông bồng, bông bỗng, bồng bông, bông bồng.
Con ơi! đạo lý, luân thường,
Con nên dữ lấy những đường hiếu trung.
Mai sau kiến nghiệp, lập công,
Lòng mà hiếu thảo, giời không phụ nào.
Hơi hời. hơi hỡi, hời hơi, hơi hời.
Mẹ đây đêm ước ngày ao,
Nuôi con khôn nhớn, mong sao bằng người.
Nín đi, con ngủ, con ơi!
Hay ăn, tróng nhớn mẹ thời được an.
Bông bồng, bông bỗng, bồng bông, bông bồng.
Mẹ đây, còn phải lo toan,
Ruộng nương nhà cửa cho an mọi bề.
Kẻo thời kẻ bỉ, người chê,
Rằng : đồ vô dụng, ai hề khen hay?
Con ơi, thấu nỗi nước này.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE R.F. IMPRIMÉS.

CHUNG